

CIGANČEK.

V poljanici je vetriček,
v poljanici je mraz:
ah, strgane so hlačice,
ciganček bos sem jaz . . .

Čez smrečice, čez bore vse
Bož snežec je razpel —
kdo ve, morda še mene kdo,
obleče v kožuh bel.

Ali če ne dá kožuha mi,
ne skisam se zato,
počakam pa spomladnih dni,
bo pa takrat gorkó . . .

Fr. Bevk.

Listje in cvetje.

Modrost v pregovorih domačih in tujih.

Držati.

Bolje je: drži ga kot lovi ga.
Krpca grad (hišo) drži. — Krpež in trpež
pol sveta držiata.

Primaž! drži, kar imaš.
Vsak bi tepel, ko bi kdo držal.
Kdor da iz rok, se drži na jok.

Reki: Drži se kakor kmečka nevesta.
Drži se, kakor bi ne žnal do pet šteti.
Drži se, kakor bi bil po celi vasi jesih
izpil.

Drži kot tat biriča.

Duša:

Duša, ki ima Boga, ima vse.
Nič ni boljšega nego zdrava duša v
zdravem telesu.

Lepa duša, lepo telo. — Če je duši do-
bro, tudi telesu ni slabo. — Zdrava duša
hoče imeti zdravo telo. (*Dušna lepota jako
ugodno vpliva tudi na telo.*)

Otrokova duša je čisto zrcalo.

Duša in telo sta večkrat sprta. (*Večkrat
požeti telo kaj takega, česar mu duša ne sme
dovoliti; čestokrat pa tudi telo noče izpolniti
dušnih zahtev.*)

Črna duša v lepem telesu je dvojna ne-
varnost.

V duši drugih je težko brati.

Sorodne duše se razumejo.

Duše ne moreš meriti z vatlom (metrom).

Dokler še duša v telesu biva, bolnika
nada ne zapusti.

Ponoči se rada duša loči. (*Več ljudi umre
ponoči nego podnevi.*)

Reki: Duša se mu je prirastla. (*O zelo
starem človeku.*)

Duša mu je že na ustnicah. (*Kmalu bo
izdihnil.*)

To je (dobra) duša!

To je črna duša (*zelo izprijen, hudoben
človek!*)

Dva.

Dva zmoreta več nego eden. — Eden
naj se zoper dva nikar ne vojskuje. — Ne
loti se dveh hkrati!

Boljše dve kot tri. (*Mlad človek laže
hodi kot starček ob palici.*)

Boljše dva kot eden; kajti če eden pade,
ga lahko drugi vzdigne.

Dva več vidita nego eden. — Dva več
vesta nego en sam.

Če le dva hočeta, je tretji norec. — Dva
lahko enega na vislice prilazeta. — Če dva
v en rog trobita, gorje tretjemu.

Kar vesta dva, jih zve sto.

Če dva delata isto, ni isto.

Če se bojujeta (prepirata) dva, tretji ve-
selje (dobiček) ima.

Če se tepeta dva, je tretji ranjen. — Če
se dva pravdata, ima tretji dobiček.

Kjer je za dva dovolj jedi, tudi tretji še
kaj dobi. — Kjer jesta dva, se še tretjemu
lahko kaj da.

Če dva nič ne govorita in ju tretji po-
sliša, tedaj je mir med tremi.

Kjer dva hodita, nosita tretjega. (*Govo-
rita o tretjem, najrajši kaj slabega.*)

Dva nista nikoli sita: ta, ki išče mo-
drosti, in oni, ki išče bogastva.

Dvema ni zaupati: smehljajočemu se
krčmarju in jokajočemu beraču.

Bolje je dva dni prezgodaj kot en dan
prepozno.

Kdor hitro da, za dva da.

Dva trda kamena nikdar lepe moke ne
zmeljeta.

Dvema pastirjema volk laže ovco ukrade
kot enemu.

Dva leščnika, orehu vojska.

Dva psa, ki eno kost glojeta, se skoljeta.

Dve drevesi ne napravita drevoreda.